

[Thoft]

en anden, men nu drejer det sig om realkreditinstitutter, Københavns Fondsbørs og andre af ministerens specielle venner. Vi ser ingen grund til på den her måde at billiggøre låneformidlingen og har det med undtagelser i dag på det her område omtrent på samme måde som med ministerens forslag forleden dag om Københavns Fondsbørs.

Den tredje ændring drejer sig om at fritage yderligere nogle obligationsserier for kursgevinstbeskatning, fordi man ikke kan styre kontrollen heraf. Det var jo lige netop, hvad SF anførte, da man i sin tid behandlede den amputerede skatteministerversion af denne lovgivning. Husk på, at der skete det, at ministeren uden pressens bevågenhed stillede et ændringsforslag til kursgevinstbeskatningsloven midt under behandlingen, som fritog alle obligationer udstedt før ændringsforslagets fremsættelse for beskatning. Det var et forslag, som betød milliardbeløb i kursstigning, sådan som vi også fastslog dengang.

Det ændringsforslag fik endda så lidt bevågenhed i dagspressen, at Fondsbørsens mæglere først opdagede det cirka en uges tid efter, at loven var vedtaget. Først da så vi det kurshop, som vi havde måttet forvente allerede efter ministerens fremsættelse.

Nu ligger ministeren, som han har redt, og SF vil under ingen omstændigheder støtte yderligere udvanding af en i øvrigt al for tynd kursavancebeskatning.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette forslag til ændring af kursgevinstloven. Jeg anser det for hovedformålet med dette lovforslag at få genindført balanceprincippet, der betyder, at renter og afdrag, som låntagerne indbetaler til realkreditinstitutter, svarer til de renter og afdrag, som realkreditinstitutter betaler til obligationsejerne. Den balance har vi hidtil haft. Den er nu brudt, og den bliver genoprettet med dette forslag, og derfor kan vi anbefale det.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal blot sige, at også Centrum-Demokraterne kan støtte dette lovforslag.

Ove Jensen (FP):

Også Fremskridtspartiet kan støtte lovforslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til forslaget.

Jeg kan sige til hr. Lykketoft, at provenutabet også i nogen grad har bekymret os, men det er klart, det kan deles mellem staten og kommunen, og når det varer 20 år, kan jeg på regeringens vegne sige, at vi hvert eneste år i løbet af denne periode vil holde øje med, at vi får det hele i balance.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af vurderingsloven m.v. og om afbødning af visse virkninger af den 18. almindelige vurdering.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 18/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Forslagets første to punkter drejer sig om en ændring af vurderingsloven og frigørelsesafgiftsloven.

Vurderingsloven kræver, at grundværdien ansættes efter arealets handelsværdi i ubebygget stand og til den bedste økonomiske anvendelse. Dette lighedsprincip tillader derfor ikke, at det ved grundværdiansættelsen tillægges betydning, hvem det er, der ejer et jordareal, eller hvorledes dette er bebygget. Der er ifølge vurderingsloven heller ikke

[Ministeren for skatter og afgifter]

mulighed for at tage hensyn til eventuelle klausuler om omsættelighed i skøder mellem almennyttige boligselskaber og kommuner.

Jeg kan oplyse, at de almennyttige boligselskaber i stort tal har påklaget vurderingsresultatet ved 18. almindelige vurdering. Når klagebehandlingen er afsluttet, kan der måske være anledning til at undersøge, om der er grundlag for at fravige vurderingslovens regler, der tilsigter en ensartet vurdering og beskatning af jordarealer.

Med hensyn til de parcelhusejere, der har benyttet deres jordareal til en anden anvendelse end den, som en byplan eller et byplanudkast tillader, kan jeg indledningsvis sige, at jeg ikke finder det ganske hensigtsmæssigt at sammenkæde systemet i frigørelsesafgiftsloven med en lempeligere grundbeskatning svarende til den faktiske udnyttelse af grunden. Den særlige afgift er betinget af en kommunalbestyrelses beslutning om zoneoverførsler, og det er jo et led i kommunernes planlægningspolitik.

Jeg kan godt se, at der er et problem, men det problem vedrører kun et meget lille antal parcelhusejere. De fleste af dem har påklaget 18. almindelige vurdering. Også her kan jeg sige, at når denne klagebehandling er afsluttet, kan der muligvis være grund til at overveje, om det er påkrævet at gennemføre særegler for ansættelse af grundværdien for denne mindre gruppe parcelhusejere.

Socialdemokraternes beslutningsforslag indeholder i punkterne 3 og 4 forslag om at nedbringe de kommunale grundskatter for ejendomme benyttet til boligformål. Der vil her være tale om en statslig tilskudsordning for 1987 på mellem 100 og 150 mill. kr. Den foreslåede – i øvrigt meget administrationskrævende – ordning er i realiteten et statstilskud til kommuner med en særlig høj grundskyldpromille. En sådan ordning vil ikke harmonere med de almindelige kommunale tilskuds- og udligningsordninger.

Endelig foreslås i sidste punkt en adgang for kommunerne til at lempe grundskatterne for samspilsramte almennyttige byggerier.

Pligten til at svare ejendomsskat har hidtil været helt uafhængig af den pågældende ejers betalingsevne. Det kan man måske sige er beklageligt, men det er jo karakteristisk for denne beskatningsform, og det vil derfor ikke være rimeligt over for de øvrige ejere, der benytter en anden boligform end den

almennyttige, at nedsætte ejendomsskatterne alene for disse byggerier.

Jeg tror, man herefter må sige, at det er regeringens konklusion, at på det foreliggende grundlag kan vi ikke gå ind for beslutningsforslaget, men som sagt peger det på nogle problemer, det muligvis kan være nyttigt og hensigtsmæssigt at drøfte, når klagebehandlingerne er overstået.

Lissa Mathiasen (S):

De offentlige grundvurderinger er i realiteten blot konstateringer af, hvad ejendomme på basis af stedfundne handler kan sælges til i fri handel. Vurderingerne er derfor i sig selv stort set retfærdige, også som beskatningsgrundlag, og derfor skal det her forslag ikke ses som et generelt opgør med vurderingerne, tværtimod.

Men der er et par undtagelser, når vi taler om retfærdighed, dels de almennyttige selskabers grunde, dels parcelhuse, hvor ejendommene vurderes på basis af en planlagt og en teoretisk udnyttelse i stedet for den faktiske benyttelse.

Med hensyn til de almennyttige grunde synes jeg, det er meget væsentligt at sige, at de i modsætning til andre bebyggelser i realiteten ikke er omsættelige. De kan ikke sælges uden videre, man skal have Boligministeriets tilladelse. Og skulle den endelig blive givet, kræves det altså, at provenuet, når lånene er betalt, indgår i Landsbyggefonden, og den er båndlagt. Det vil sige, at grundene ikke kan belånes, pengene kan ikke anvendes til forbrug, hverken af selskaberne eller af lejerne, og derfor finder vi altså, det er uretfærdigt at beskatte selskaberne og dermed lejerne på baggrund af disse almindelige vurderingsprincipper.

Den 18. almindelige vurdering kombineret med planlovgivning har også bragt nogle parcelhusejere i klemme. Det kan godt være, som ministeren siger, at det er få, men det gør jo ikke mindre ondt for de få, det drejer sig om, netop dem, hvor grundene er vurderet på basis af en fremtidig mere intensiv udnyttelse, end det er tilfældet.

For de mennesker betyder det, at de skal beskattes, måske på en måde, så de ikke er i stand til at blive boende i deres hus. Hvis det viser sig, at deres grund rent faktisk på et senere tidspunkt går over til en mere intensiv

[Lissa Mathiasen]

udnyttelse, så er det klart, at det som i forslaget bliver aktuelt at tale om, at gevinsten må afleveres til det offentlige gennem en frigørelsesafgift.

Med hensyn til lejeværdibeskatningen gennemførte et flertal for nogle år siden begrænsninger i den årlige stigningstakt. Det synes vi i Socialdemokratiet var rimeligt og fornuftigt. Derved kan man som ejerboligindehaver gradvis tilpasse økonomien til nye vurderinger og til nye skatter.

I relation hertil har den 18. almindelige vurdering vist nogle meget markante stigninger i grundværdierne for etageejendomme i udlejningsbyggeriet og for private andelsboliger. Disse slår fuldt igennem over for lejerne som andelshavere. Det forekommer derfor nødvendigt, men også retfærdigt, at man indfører en ordning, som indebærer et loft over lejernes og andelshavernes stigning i ejendomsskattebetalingen. Som det er foreslået – med de 7 kr. pr. m² – vil det f.eks. for en 80 m² lejlighed betyde ca. 48 kr. om måneden i hvert af årene.

Uden at jeg i øvrigt skal kommentere regeringens politik over for kommunerne, mener jeg, det er værd at understrege, at kommunerne ikke med de gennemførte stramninger kan bære provenutabet ved en sådan ordning. Dertil kommer, at deres budgetter jo er fastlagt. Derfor mener vi, det er rimeligt og retfærdigt, at staten refunderer til den enkelte kommune.

Som det fremgår af vores forslag, mener Socialdemokratiet, at også lejerne må bidrage. Der er ikke nogen, der skal undtages. Det er blot nødvendigt, at det sker på en retfærdig måde, således at det ikke slår bunden ud af folks økonomi.

Der er ét punkt, hvor vi nok må sige, at folk ikke er i stand til at bidrage. Det er de samspilsramte almennyttige afdelinger. De har gennem omprioriteringsloven netop fået lov til at omprioritere helt eller delvis til indeksblån, har måske endda fået særstøtte, alt sammen beregnet ud fra den husleje, de menes at kunne bære. Det vil derfor være altødelæggende for genopretningsforsøget at belægge dem med øgede ejendomsskatter. For ikke at komme ind i en ond cirkel eller rette forblive i den må kommunerne opfordres til at nedsætte ejendomsskatterne for disse afdelinger, så faktiske stigninger kan undgås.

Jeg skal med disse bemærkninger opfordre til, at vi ikke bare får en hurtig, men også en meget velvillig behandling af forslaget.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører, hr. Hagen Hagensen, desværre ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger.

Resultatet af 18. almindelige vurdering betød for mange borgere, ejere som lejere, en økonomisk ubehagelig overraskelse set i lyset af de meget begrænsede stigninger, som var resultatet af 17. almindelige vurdering. Især vurderingslovens hovedprincip om, at det er ejendommenes og grundenes værdi i handel ogandel, der skal lægges til grund ved vurderingen, slår i langt højere grad igennem, end tilfældet var for fire år siden, ikke mindst på grund af den positive samfundsudvikling, vi har oplevet.

Alligevel må det medgives, at der i dag er forhold, der øger den økonomiske belastning for ejere og indirekte for lejere af fast ejendom. Jeg tænker her for det første på grundskatterne, selv om vi på landsplan kan konstatere, at det forhøjede beskatningsgrundlag under ét har givet lavere grundskyldpromillier, og for det andet på, at der ikke længere er ret til fradrag for ejendomsskatter, hvilket vi i øvrigt fra konservativ side var stærkt imod, da det blev gennemført.

For det tredje tænker jeg på lejeværdien af bolig i egen ejendom, selv om det lykkedes regeringen at få forhøjet grænsen for beregningsgrundlaget, og endelig for det fjerde på formueskatten af de øgede ejendomsværdier, der i rigtig mange tilfælde bringer borgerne over den skattefri formuegrænse.

Skatteministeren foretog i sit indlæg en saglig gennemgang af de mange hensyn, som vurderingsloven kræver. Fra konservativ side kan vi tilslutte os ministerens begrundelse for at afvise de foreslåede ændringer, men er under udvalgsarbejdet parate til at diskutere, om der kan findes andre veje for at afbøde de værste virkninger.

Den anden del af forslaget, om gradvis tilpasning af ejendomsskattebetalingen i udlejnings- og andelsboligejendomme samt i visse ejerboliger, bygger forslagsstillerne på en statstilskudsbetragtning, hvilket vi ikke kan give vor tilslutning til.

[Aagaard]

Med disse bemærkninger skal jeg konkludere, at vi ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse.

Bente Nielsen (V):

Den 18. almindelige vurdering er vel den, der til dato har fulgt vurderingslovens principper mest konsekvent. Det er i sig selv udmærket, da det er udtryk for en rimelig og ensartet vurdering landet over. Hvis man derfor mener, at det fører til uønskede skævheder, er det vel vurderingsloven, der bør ændres, frem for at indføre statstilskud og lign.

Hvis der endelig skal være en eller anden form for overgangsordning, fordi ejendoms-skatterne stiger for voldsomt, så er det den mest udviklede og bureaukratiske form, Socialdemokratiet her foreslår. Det ville faktisk være nemmere, hvis man indførte en regel om, at ejendomsskatterne kun kunne stige med et bestemt beløb eller en bestemt procentdel hvert år. Det er også den model, vi har brugt ved lejeværdibeskatningen.

På ét punkt er jeg dog enig med Socialdemokratiet i, at der er et problem. Det drejer sig om parcelhuse, hvor en byplan eller et byplanudkast giver mulighed for en mere intensiv udnyttelse. Det kan ikke være rimeligt, at ejeren af et parcelhus skal betale en tårnhøj ejendomsskat svarende til, at der var et etagebyggeri på ejendommen. Om det problem skal løses ved hjælp af frigørelsesafgiften, ved jeg ikke, men jeg kan forstå, at skatteministeren er betænkelig ved den model. Jeg vil så opfordre skatteministeren til at finde en anden model.

Med hensyn til, om der eventuelt også er problemer med de almennyttige boliger, mener jeg, vi skal afvente den klagesagsbehandling, som foretages for øjeblikket, inden vi tager nærmere stilling til det.

Som forslaget ligger her, må vi altså afvise det, men opfordrer skatteministeren til at se på de enkeltstående problemer, der er.

Lenger (SF):

Socialdemokratiets forslag vedrører en lang række ting.

Først og bedst er forslaget om at ansætte grundværdierne for almennyttige boligselskaber til markedsværdien, for med de nuværende principper vil lejerne blive pålignet en

højere husleje, helt uanset at de samme lejere ikke har nogen muligheder for at opnå gevinster som følge af stigende vurderinger. De er hverken blevet rigere eller fattigere af, at vurderingerne har ændret sig. Dertil kommer, at grunde, hvorpå der ligger almennyttigt byggeri, i praksis ikke kan omsættes.

Tilsvarende foreslår Socialdemokratiet et statstilskud til nedbringelse af huslejen i bl.a. almennyttige etageejendomme og private ejendomme.

De to elementer kan vi give principiel tilslutning til, idet vi selvfølgelig må tage forbehold over for den endelige udformning af en sådan lovgivning. Det er i den forbindelse helt afgørende, at tilskudsordningen udformes, så den alene har til formål at lade staten gå ind og dække et eventuelt mindre provenu i kommunerne som følge af lovgivningen, og hvad angår private boligbyggerier, må tilskuddet under ingen omstændigheder kunne gå i udlejernes lommer.

Dernæst foreslår Socialdemokratiet, at grundværdierne for parcelhuse skal ansættes efter faktisk benyttelse. Det har betydning, hvor en lokalplanlægning giver en mere teoretisk adgang til udnyttelse med større intensitet. Forslaget går ud på, at så skal grundværdien følge den faktiske benyttelse. Til gengæld skal der så betales en frigørelsesafgift, hvis en eventuel byplan realiseres. Det er også et fornuftigt forslag, og selv om frigørelsesafgiften ikke fuldt ud inddrager, hvad der måtte være af værdistigninger, så vil provenuet på denne måde næppe være mindre, end hvis beskatningen skete efter de hidtidige regler, for dér er jo heller ikke tale om fuld inddragelse.

Endelig foreslår Socialdemokratiet, at kommunerne skal have lovhjælp til midlertidigt at nedsætte den pålignede ejendomsskat i samspilramte byggerier, og det er et forslag, som vi kun kan anbefale, ikke blot på grund af dets pålydende, men også fordi det er en erfaring, at det er betydelig lettere for en aktiv, lokal beboerbevægelse at påvirke lokale myndigheder, end det er for den at påvirke de statslige myndigheder.

Aase Olesen (RV):

De problemer, som Socialdemokratiet har rejst her i forbindelse med den 18. almindelige vurdering, er overordentlig svære, og vi

[Aase Olesen]

anerkender, at man har rejst problemerne, og at man har givet et bud på, hvordan man vil løse dem.

Jeg må med det samme sige, at vi ikke kan gå ind for de løsninger, som Socialdemokratiet foreslår. Det Radikale Venstre har den principielle holdning til ejendomsskatter, at de stort set og statistisk set er nogle af de mest retfærdige skatter, der findes. Stadig væk statistisk set er det den mest objektive skat og den skat, som rammer mest korrekt, når vi ser på forholdet mellem skattens størrelse og indkomsterne.

Jeg ser, at hr. Lykketoft nikker smilende. Jeg sagde udtrykkelig statistisk set. Der kan sagtens være enkelttilfælde, hvor det, som jeg siger her, ikke er tilfældet, men det er i og for sig ikke det, vi diskuterer her. Der er tale om noget helt andet, nemlig at man har fastlagt nogle vurderingsprincipper, som man derefter må erkende at man, når det kommer til stykket, ikke rigtig kan leve med. Jeg tror, det er nødvendigt, at man foretager en meget grundig analyse af, hvilket vurderingsprincip man egentlig vil have skal være det overordnede. Jeg tror faktisk, at det er dér, det glipper. Hvis vi siger, at det overordnede princip skal være, som fru Lissa Mathiasen sagde, at en grund eller en ejendom skal vurderes til det, den er værd i handel og vandel – og det er jo det, vi plejer at sige – så må vi fastholde det. Og så må man i øvrigt diskutere, hvis det giver nogle resultater, man ikke kan leve med, at indføre eventuelle særordninger, men jeg tror ikke, at vi kan løse det problem uden at have en gennemgribende vurdering af, om de principper, vi hidtil har vurderet efter, skal lægges helt om. Jeg er enig med ministeren, når man siger, at man bør vente med disse overvejelser, indtil man har set resultatet af klagesagerne.

Vi mener ikke, at man skal bringe begrebet frigørelsesafgift ind i dette her. Det afgørende må være, at man ikke ved hjælp af vurderingsloven og vurderingsprincipperne opnår resultater, som aldrig har været hensigten. Man kunne sige, at når man har muligheden for i vurderingerne at tage hensyn til planlagt anvendelse efter byplanvedtægt af et stykke jord, så kan det have det formål, at man ikke kan have folk til at blive boende, om jeg så må sige, i al evighed og forhindre en udbygning. Det var det, man før i tiden brugte som et af argumenterne for at

tage hensyn til den fremtidige anvendelse, men i dag er det jo muligt at ekspropriere til boligformål takket være et flertal her i Folketinget, og derfor er det hensyn måske knap så fremtrædende.

Men jeg mener som sagt, at man skal afvente afgørelsen af klagesagerne; så er vi også parat til at se på, hvad vi skal gøre.

De sidste forslag, som Socialdemokratiet er kommet med, nemlig om adgang til at give statstilskud til de kommuner, som har de højeste grundskatter, og mulighed for at nedsætte ejendomsskatter for almennyttigt byggeri, mener vi simpelt hen er uanvendelige.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg forstod godt fru Aase Olesens konklusion, men jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod det ræsonnement, der førte frem til konklusionen. Den problemstilling, som Socialdemokratiet her har rejst omkring de almennyttige boligselskaber, er jo en problemstilling, der dels er aktuel, men sandelig også er principiel.

Når nu fru Aase Olesen omtaler ejendomsskatterne som de mest socialt retfærdige – det er jeg ikke uenig i – så ville jeg godt høre, om fru Aase Olesen mener, at de principper, der ligger i Socialdemokratiets forslag vedrørende almennyttige byggerier, gør ejendomsskatterne mere eller mindre socialt retfærdige, end de er i dag – statistisk set.

Ove Jensen (FP):

Hvis jeg er rigtigt orienteret, så står der noget i Socialdemokratiets principprogram om Danmark for hele folket, men det er åbenbart kun på papiret, det gælder, for forslaget her er, så vidt jeg kan vurdere det, et typisk københavnerforslag, som i hvert fald ikke er et forslag for hele folket, som man så smukt skriver om i sit principprogram.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det ikke vurderingsloven, der er noget i vejen med, men det er den efterfølgende beskatning, der sker på grundlag af de forhøjede vurderinger, der er noget galt med, og det er ikke bare på de områder, som er nævnt i forslaget her, det er ud over hele landet; men det problem kan løses med det næste forslag, som vi har på dagsordenen.

[Ove Jensen]

Jeg vil til nød give Socialdemokratiet ret i, at det peger på et reelt problem under nr. 2, at grundværdien for parcelhuse skulle beskattes efter den faktiske anvendelse. Men hvis vi går ind i den diskussion – og det vil jeg ikke afvise – så må det også betyde, at det ikke bare er for parcelhuse, men at det gælder grundværdier i al almindelighed, at der skal beskattes efter grundens faktiske anvendelse. Og hvad så med f.eks. al den landbrugsjord, der er blevet lagt ind under byzone, og som har ligget i byzone i nogle tilfælde i over 10 år og betalt en meget høj grundskat, og hvor der ingenting er sket endnu – der er ikke blevet udstykket? Vil Socialdemokratiet også være med til at se på det forhold?

Under alle omstændigheder, hvis Fremskridtspartiet overhovedet skal gå ind i denne diskussion, som vi ikke vil afvise er rigtig, så må det altså være for hele folket og ikke bare for en udvalgt gruppe.

Lykketoft (S):

Jeg vil godt til de ordførere, der har nået at få ordet, sige tak for den forståelse af problemet, som har været udtrykt.

Vi mener, at der er tale om nogle meget konkrete problemer for nogle mennesker, og vi er selvfølgelig indstillet på at diskutere andre tekniske løsninger med alle dem, der har en ærlig vilje til at løse dem.

Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at det, der egentlig er brug for, er en meget grundig analyse af vurderingsloven, også af en række andre virkninger end dem, der er taget op i dette forslag. Det vil tage længere tid, end vi i og for sig kunne ønske os, og derfor har vi formuleret forslag til kortsigtede overgangsløsninger for de mennesker, der kommer ud for særlig store procentvise eller absolutte udsving i deres ejendomsskattebetaling, på samme måde som vi jo i bred enighed i dette Ting har gennemført, at der ikke kan ske de helt store udsving fra år til år i den skattepligtige lejeværdi.

Vi mener altså, at overgangsregler af en eller anden art i hvert fald er nødvendige for de to grupper af ejere og lejere, som er nævnt i forslaget. Det er en mellemløsning, indtil vi forhåbentlig i fællesskab kan finde ud af, hvilke principielle ændringer i vurderingsloven der er nødvendige.

Det, der jo er sket med vurderingsloven, er, at vi har haft nogle principper, som har været gældende en meget lang årrække, men vi har fra vurdering til vurdering i virkeligheden tillempet dem på noget forskellig måde. Man kan godt sige, at de nuværende principper i vurderingsloven er tillempet mest konsekvent ved denne sidste vurdering – det er jeg egentlig enig med Venstres ordfører i. Men det har altså nogle konsekvenser, som vi i virkeligheden ikke havde forestillet os, og som i hvert fald i konkrete tilfælde er urimelige, og det bør vi så kigge på.

Jeg mener, det er forkert, når skatteministeren og de borgerlige ordførere inklusive de Radikale siger, at vi med hensyn til de meget store stigninger for udlejningsbyggeri og med hensyn til de få parcelhusgrunde, der er vurderet efter teoretisk anvendelse denne gang i modsætning til, hvad der i praksis har været tilfældet tidligere, bare kan vente, til vi har set virkningerne af klagebehandlingen, for hvis de vurderinger, der er foretaget, er teoretisk rigtige, så er der ikke noget at vente på.

Det mener jeg de er, men det betyder for tusind eller måske et par tusinde parcelhusejere, at de kan få, som vi har set et eksempel på i Valby, en syvdobling af deres ejendomsskat fra 5.000 kr. til 35.000 kr. Det er noget, der træder i kraft her i 1987, det år vi er inde i, blanketterne er udsendt, der er vel oven i købet én af dem, der har skullet betales. Vi kan ikke vente måske et, to eller tre års klagebehandlingstid på at løse de menneskers problem. Hvis man ikke går ind og løser problemet konkret ved en eller anden form for overgangsordning her og nu, så styrter man økonomien i grus ikke for mange mennesker, men for en lille gruppe, for hvem det har en helt drastisk og helt urimelig kontant betydning.

Så jeg vil meget bede skatteministeren og de borgerlige ordførere om at overveje én gang til, om man bare kan sætte sig ned og vente og lade de mennesker leve i utryghed. Der er brug for en eller anden form for overgangsordning.

Bevares, teknikken kan vi diskutere frem og tilbage. Jeg synes også, det er lidt særpræget, at skatteministeren har det synspunkt, når vi ved, at skatteministeren på de indre linjer har været meget aktiv med hensyn til at få ændret vurderingerne fra Statsskattedi-

[Lykketoft]

rektoratet og fra Ligningsrådet med hensyn til de såkaldte hobbylandbrug. Der er altså en gruppe, der har den borgerlige regerings bevågenhed, som har haft nogle særlig kraftige virkninger af de nye måder at tillempe vurderingsprincipperne på. Men her er der åbenbart meget bedre tid. Det mener vi ikke er rigtigt.

I øvrigt forstår jeg ikke – og jeg håber da, det kan gøres til genstand for en fornyet overvejelse – at Det Radikale Venstres ordfører siger, at man ikke tror på frigørelsesafgiftsmodellen. Hvilken model tror man så på? Det er jo rigtigt, som fru Aase Olesen var inde på, at med adgangen til ekspropriering til boligformål har vi ikke behov for at banke ejendomsskatten op på sådan en indeklemt parcelhusgrund, der efter byplanen kunne udnyttes meget kraftigere, til syv gange det nuværende niveau for at få grunden frigjort, men der er da et værdistigningsproblem, når den på et eller andet fremtidigt tidspunkt overgår til anden og mere intensiv anvendelse. Hvordan havde fru Aase Olesen forestillet sig, hvis det ikke skal være en model, der ligner frigørelsesafgiften, at det så skulle løses? Det synes jeg kunne være interessant at få belyst.

Jeg må i øvrigt sige, at det undrer mig lidt, at man afviser den overgangsordning for udlejningsbyggeri og for disse særlige parcelhuse, som vi har skitseret, med den begrundelse, at den skulle være vældig indviklet og – hvad var formuleringen? – uanvendelig, som Det Radikale Venstres ordfører sagde, for der er et meget nært slægtskab mellem den overgangsordning, der her er skitseret, og den, som med stemmer fra Socialdemokratiet, de Radikale, Kristeligt Folkeparti, CD og SF, tror jeg også nok, blev gennemført i 1981 for det tæt-lave udlejningsbyggeris grunde. Også dér havde man tillempet vurderingsloven på en anden måde og fået nogle meget kraftige stigninger fra det ene år til det andet.

Jeg forstår egentlig ikke den besværen sig over denne måde at gøre tingene på. Det ligner noget, vi har prøvet før for noget udlejningsbyggeri, hvor vurderingerne slog igennem med meget store forandringer, og det ligner meget i tankegangen det, vi faktisk gør for parcelhusejerne med hensyn til lejeværdi.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil blot sige, at VS naturligvis hilser dette forslag velkommen. Vi er enige i det princip, som fremgår af punkt 1, hvad angår det almennyttige byggeri. Faktisk mener vi, at ejendomsskatter er helt uforenelige med lejerstatus.

Når jeg selv er lejer og er glad for at være lejer, så hænger det også sammen med, at jeg i almennyttigt byggeri bor under vilkår, der, så meget som det nu kan lade sig gøre i et kapitalistisk samfund, er friholdt for kapitaldannelse og spekulation i kapitaltilvækst og den slags ting. Og så er det lidt urimeligt, at jeg skal belønnes med en ejendomsskat. Det tror jeg heller ikke fru Aase Olesen f.eks. vil kunne forklare.

På nogle af de andre punkter vil vi meget gerne diskutere med Socialdemokratiet, om det kan lade sig gøre at lave en sådan midlertidig ordning. Når det gælder betaling af ejendomsskatter i privat udlejningsbyggeri, så mener vi heller ikke dér, at det er rigtigt, at lejerne skal betale en sådan udgift, men vi er helt indstillet på, at ejeren naturligvis skal betale ejendomsskat af sin ejendom, så længe han ønsker at have den.

Det er klart, at hvis man har ejendom, så er det også rimeligt, at man betaler ejendomsskat, men det skal ikke ramme lejerne. Derfor så vi gerne en bestemmelse om, at ejeren selv betalte denne del af ejendommens udgifter. Det er jo det eneste rimelige og anstændige. Ejeren er jo ikke tvunget til at beholde ejendommen, han kan f.eks. tilbyde lejerne den, og så kan den overgå til en mere rimelig og mindre forældet ejerform.

Vi vil altså gerne diskutere de enkelte punkter med Socialdemokratiet, hvis der på et tidspunkt opstår mulighed for, at der kan blive flertal for dette her.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg bad om ordet for at spørge ministeren, om han ville sige lidt om klagebehandlingstiden. Jeg hørte her, at hr. Lykketoft omtalte en 2-3 års klagebehandling. Det må jeg sige, det svarer ikke til de oplysninger, jeg har fået, men jeg kan jo være forkert underrettet. Jeg troede, man kunne regne med at have de fleste af disse sager færdig omkring sommer-tid; om det bliver før eller efter sommerferi-

[Aase Olesen]

en, ved jeg ikke. Det er i hvert fald på det grundlag, jeg har sagt, hvad jeg hidtil har sagt.

Og så en anden ting. Min taletid var udløbet før, men når jeg sagde, at jeg syntes, at tilskudsløsningen var uanvendelig, så må jeg vel uddybende sige, at vi ikke ønsker at give tilskud til ejendomsskatter. Hvis ejendomsskatterne er rigtige, så skal man ikke begynde at give tilskud til dem, og det handler vel om at finde ud af, hvordan retningslinjerne skal være for de her ting og derefter ansætte værdierne for ejendommene. Og er de så, som de er, ja, så må vi jo acceptere dem.

Men jeg ved ikke, om Socialdemokratiet har en analyse af problemets omfang. Når man nævner, at der er folk, der har fået syv-doblet deres ejendomsværdi, så kan det jo skyldes mange ting. Det kan skyldes, at der var nogle, der ikke kom højt nok op i den 17. almindelige vurdering. Jeg tror altså ikke, at stigningerne som sådan nødvendigvis er fuldstændig forkerte. Det betyder ikke, at man ikke kan lave nogle ordninger for folk, og det kan jo være et eller andet med, at ejendommene ikke kan stige mere end så og så meget over en årrække. Jeg kommer ikke i dag med nogen løsninger, det må jeg med det samme sige.

Hr. Lykketoft efterlyste, hvad vi ville sætte i stedet. Det mener jeg vi må have lov til at undlade at melde på i dag, for vi vil for det første gerne kende problemets omfang, når klagesagerne er færdigbehandlet, og for det andet se på, hvor meget det så drejer sig om for de enkelte mennesker, og hvad problemet skyldes.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror, det ville være muligt for Folketingets skatteudvalg meget hurtigt ved henvendelse dels til Statsskattedirektoratet, dels til Boligselskabernes Landsforening at få en konkret oversigt over problemets omfang. Så det skulle ikke betyde, at vi behøvede at vente, til alle klager var behandlet, hvilket jeg nok mener der er en risiko for tager væsentlig længere tid, end fru Aase Olesen håber.

Men jeg var glad for én ting i det sidste, fru Aase Olesen sagde, nemlig anerkendelsen af det helt praktiske synspunkt, som vi har anvendt på lejeværdien, og som vi har an-

vendt på overgangsreglerne i skattereformen: at uanset hvor rigtige de nye vurderinger eller de nye skatteregler er, så er der et hensyn at tage til de borgere, der skal tage den største procentvise eller absolutte tilpasning fra de gamle til de nye regler.

Jeg vil understrege, at det forslag, der er fremsat her, ikke er en generel kritik – det er der heller ikke nogen der har påstået, det har været en meget nøgtern debat på det punkt – af de nye ejendomsvurderinger. Det er en påpegnig af, at der på to punkter er tale om, at man i den praktiske anvendelse af vurderingslovens principper er sprunget fra én praksis til en anden praksis, og det giver nogle voldsomme procentvise og absolutte stigninger. Derfor er der brug for nogle stødpudeordninger.

Hvis vi kan blive enige om det, så synes jeg, at der har været forholdsvis gode takter i debatten. Jeg synes bare, vi skal skynde os med at blive enige om det af hensyn til de mennesker, der er berørt. Og så synes jeg, at vi i lidt mere ro og orden – men uden at glemme, at vi også dér har brug for en afklaring – skal finde ud af, hvilke principielle ændringer i vurderingsloven der er påkrævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse mod tvangsflytninger for ejere og lejere som følge af den 18. almindelige vurdering.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 18/11 86).